

Spørgsmål

Udvalget har stillet 46 spørgsmål til familie- og forbrugerministeren til skriftlig besvarelse, som denne har besvaret.

3. Indstillinger og politiske bemærkninger

Udvalget indstiller lovforslaget til *vedtagelse* med de stillede ændringsforslag.

Indledning

Udvalget ønsker at fremhæve, at det er barnets ret til begge dets forældre og ikke forældrenes ret til barnet, der er det bærende element i lovforslaget. Forældre har et fælles ansvar for barnet, uanset om samlivet mellem dem er ophævet. Det er udvalgets opfattelse, at man ved at skabe rammerne for et ligeværdigt samarbejde mellem forældrene, hvor begge deltager i barnets liv og i beslutninger om barnet, tilgodeser barnets bedste.

Lovforslaget indebærer endvidere en styrkelse af barnets perspektiv, og det er hensigten, at både statsforvaltningerne og retterne i højere grad skal gøre brug af børnesagkyndige til at belyse forældrenes og børnenes forhold. Særlig i konfliktfyldte sager, i sager med mindre børn og i sager med vold i familien, grænseoverskridende adfærd mod barnet eller misbrug er det vigtigt, at der tidligt i statsforvaltningens sagsbehandling sker inddragelse af børnesagkyndige. Det kan f.eks. ske ved børnesagkyndige undersøgelser eller ved samtaler med barnet.

Med forslaget sikres det endvidere, at det tydeligt fremgår af loven, at barnet altid skal være i centrum, og at alle afgørelser om forældremyndighed, barnets bopæl og samvær træffes efter, hvad der er bedst for barnet, og barnets perspektiv skal belyses i alle sager. Barnet må ikke blive eller føle sig ansvarlig for myndighedens afgørelser.

Efter lovforslaget skal alle børn således inddrages uanset alder, så barnets perspektiv kommer frem i sager om forældremyndighed, barnets bopæl og samvær. Børn vil i langt højere grad end i dag blive synliggjort. Dette vil bl.a. ske ved en tidlig inddragelse af børnesagkyndige i sagerne. I sager om tvangsudlevering af børn skal der både deltage en børnesagkyndighed og en repræsentant fra kommunen.

Opfattelsen af, hvad der er bedst for barnet, skal altid ske ud fra en konkret og individuel

vurdering af det enkelte barns forhold sammen med den viden og det erfaringsgrundlag, der findes i form af f.eks. børnesagkyndig sagkundskab. Reglen tager udgangspunkt i artikel 3 i FN's børnekonvention om, at barnets bedste skal komme i første række.

Ved vurderingen af, hvad der er bedst for barnet, skal der tages hensyn til, at barnet har ret til to forældre, hvilket indebærer, at forældrene skal tage ansvar for barnet ved at drage omsorg for det og ved at samarbejde om væsentlige forhold om barnet. Dette er også i overensstemmelse med børnekonventionens artikel 9 og 18.

Det har været en forudsætning for udvalget, at forældreansvarsloven er i overensstemmelse med FN's børnekonvention.

Udvalget ser lovforslaget i forlængelse af strukturreformen på det familieretlige område, som indebærer, at alle sager fra den 1. januar 2007 om forældremyndighed, separation og skilsmisse skal starte i statsforvaltningerne. Et vigtigt led i strukturreformen er, at forældrene kan få hjælp til at løse op for deres uenigheder via børnesagkyndig rådgivning eller konfliktmægling. Det forventes, at det i mange tilfælde vil virke konfliktdæmpende, at forældre skal komme til et vejledningsmøde i statsforvaltningen og få tilbudt yderligere bistand i form af børnesagkyndig rådgivning m.v. og ikke længere har mulighed for at anlægge sag direkte ved domstolene. Det forventes derfor også, at antallet af retssager på området vil falde.

Om strukturreformen skal der henvises til L 133 – svar på spørgsmål nr. 4, 5, 7, 9, 25 og 27 ad L 133.

Der er i udvalget helt generelt et politisk ønske om, at forældrene tager ansvar for sig selv og deres børn – uanset om de bliver sammen, eller de går fra hinanden. Der henvises i den forbindelse til det landsdækkende forsøgsprojekt med parrådgivning, hvor formålet er at tilbyde en forebyggende indsats i forhold til forældre med børn, der ønsker at bevare parforholdet, eller som ønsker, at samlivsophævelsen foregår så skånsomt som muligt, navnlig i forhold til børnene.

For så vidt angår spørgsmålet om fælles forældremyndighed, har udvalget valgt at gå længere, end Udvalget om Forældremyndighed og Samvær gjorde i betænkning nr. 1475 om Barnets perspektiv, hvor retten alene skulle kunne træffe afgørelse om, at den fælles forældremyndighed